

Nr 14

*Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckt motion
angående viss ändring av förordningen om taxering
för inkomst av medel, som insatts å skogskonto.*

(2:a avd.)

I en inom riksdagen väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, II: 115, av herr *Jansson* i Benestad *m. fl.* har hemställts, »att riksdagen i skriftelse till Kungl. Maj:t måtte uttala, att sådan ändring i gällande författning vidtages att skogskonto skall äga tioårig giltighetstid, även om fastigheten till vilken det knutits avyttrats under tidsperioden».

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för det i motionen framställda yrkandet, får utskottet, i den mån redogörelse härför inte lämnas i det följande, hänvisa till motionen.

Enligt 1 § förordningen den 27 mars 1954 (nr 142) om taxering för inkomst av medel, som insatts å skogskonto, äger fysisk person, oskift dödsbo eller familjestiftelse, som haft intäkt av skogsbruk, rätt att för det beskattningsår varunder sådan intäkt uppburits insätta viss del av intäkten på särskilt konto i bank, s. k. skogskonto. För sålunda insatta medel erhåller den skattskyldige uppskov vid taxering till kommunal och statlig inkomstskatt. Skogskonto kan uppläggas hos riksbanken, affärsbank, sparbank eller centralkassa för jordbrukskredit. Ränta å insatta medel utgår efter den räntefot som banken bestämmer. Lagstiftningen om skogskonto är således tillämplig endast på skattskyldig, som är underkastad progressiv beskattning. Detta sammanhänger med att bestämmelserna i första hand avser att mildra verkningarna av beskattningens progressivitet och att desamma således ur denna synpunkt kan betraktas som ett komplement till 1951 års regler om särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst.

Rätten att erhålla uppskov för gjorda insättningar är underkastad viss maximering. Bestämmelser härom meddelas i 2 §. Sålunda gäller att beträffande viss förvärvskälla får uppskovet för ett och samma beskattningsår avse högst ett belopp, motsvarande summan av

a) sextio procent av den å beskattningsåret belöpande köpeskillingen för skog, som avyttrats genom upplåtelse av avverkningsrätt,

b) fyrtio procent av den å beskattningsåret belöpande köpeskillingen för avyttrade skogsprodukter, samt

c) fyrtio procent av saluvärdet av skogsprodukter, som under beskattningsåret uttagits för förädling i egen rörelse.

Medel, som uttages från skogskonto, skall redovisas såsom inkomst i självdeklarationen för det beskattningsår, varunder uttaget skett. Längre tid än tio år må medel inte inestå å skogskonto.

Överlåter den skattskyldige fastighet, som utgör den väsentliga delen av förvärvskälla, för vilken insättning å skogskonto verkställts, skall inestående medel upptagas såsom bruttointäkt av skogsbruk för det beskattningsår, under vilket överlåtelsen ägt rum. Motsvarande bestämmelser gäller bl. a. vid skifte av dödsbo, som har medel inestående å skogskonto, samt i visst fall vid bodelning.

I den förevarande motionen har bl. a. erinrats om bestämmelsen att skogsägare, som under tioårsperioden avyttrar sin fastighet, beskattas för det å skogskontot inestående beloppet. Motionärerna framhåller att bestämmelsen ofta föranleder till att vederbörande skogsägare på grund av skatteprogressiviteten får erlægga vida större belopp i skatt än om han valt att företaga årliga avverkningar och på så sätt fördelat inkomsten under ett flertal år. Då många skogsägare, i synnerhet äldre, inte kan förutse om de kan inneha sin fastighet under hela tio år framåt i tiden, är det berättigat, att de medel som inestår å skogskonto får kvarstå och disponeras även under den period av kontots löptid som är kvar sedan fastigheten avyttrats.

Utskottet. Genom att insätta viss del av uppburen intäkt av skogsbruk å särskilt konto i bank, s. k. skogskonto, kan bl. a. skattskyldig fysisk person erhålla uppskov vid taxering till kommunal och statlig inkomstskatt för motsvarande belopp. Vid uttag från kontot har den skattskyldige att redovisa uttagna belopp såsom inkomst i sin självdeklaration. Har medel inestått å skogskonto i tio år skall de återföras till beskattning. Sådant återförande skall även ske bl. a. då den skattskyldige överlåter fastigheten.

I den förevarande motionen yrkas skrivelse till Kungl. Maj:t med begäran om sådan ändring att å skogskonto insatta medel får inestå å kontot i tio år även om den fastighet, till vilken kontot knutits, avyttras under tidsperioden.

Utskottet vill erinra om att det i motionen berörda spørsmålet var föremål för uppmärksamhet vid tillkomsten av lagstiftningen om skogskonto. Vid remissbehandlingen av den promemoria, som låg till grund för lagstiftningen, framhölls från vissa håll att en avveckling av skogskontot med åtföljande beskattning borde ske senast i samband med överlåtelse — helt eller till väsentlig del — av den fastighet, till vilken skogskontot anknöt. Detta syntes bäst överensstämma med lagstiftningens syfte, som bl. a. var att möjliggöra en avräkning av senare kostnader för skogsbruket mot tidigare influtna skogslikvider. I och med överlåtelsen hade detta syfte fallit bort. Någon verklig grund för att ytterligare uppskjuta beskattningen fanns då icke längre. Att insättningen i detta sammanhang på en gång togs till be

skattning syntes icke heller oskäligt med hänsyn till att kontoinnehavaren vid överlåtelsen i allmänhet uppbar likvid varmed skatten kunde betalas. I proposition nr 14 till 1954 års riksdag uttalade föredragande departementschefen att det inte kunde anses föreligga tillräckliga skäl att låta en insättare åtnjuta fortsatt uppskov med taxeringen, sedan han överlätit fastigheten. I detta fall borde medlen upptagas som intäkt av fastigheten för det år under vilket överlåtelsen ägt rum. Propositionen antogs av riksdagen utan ändring i nu ifrågavarande del.

Enligt utskottets mening äger de skäl som vid lagstiftningens tillkomst framfördes till stöd för de nuvarande bestämmelserna i förevarande hänseende alltjämt giltighet. Utskottet vill framhålla att skogskontomedel återföres till beskattning ej blott vid avyttring av skogsfastighet utan även i vissa fall vid skifte av dödsbo och vid bodelning. Vad i motionen anförts har inte övertygat utskottet om att ändrade regler på området är motiverade. På grund härav anser utskottet inte påkallat att tillstyrka skrivelse till Kungl. Maj:t i ämnet.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,
att motionen II: 115 av herr Jansson i Benestad m. fl. angående viss ändring av förordningen om taxering för inkomst av medel, som insatts å skogskonto, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 5 mars 1959

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar Eriksson, Snygg, Spetz, Jansson, Gustaf Elofsson, fröken Ranmark, herrar Söderquist, Oscar Carlsson, Wolgast och Yngve Nilsson; samt

från andra kammaren: herrar Ericsson i Kinna, Nilsson i Svalöv, Kollberg, Allard, Gustafson i Göteborg, Engkvist, Asp, Andersson i Essvik, Eriksson i Bäckmora och de Joungé.

